

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 10 березня 1983 року

№ 30 (3226).

Ціна 2 коп.

Робочій хвилині-суворий лік!

ВИСОКА ДИСЦИПЛІНА — Твій обов'язок, комсомольцю!

Виробничі об'єднання по сівалках «Червона зірка» повинні значно підвищити продуктивність праці. Достягти цього можна тільки за умови ефективного використання робочого часу.

Минулого року втрати від прогулів на головному підприємстві виробничого об'єднання склали майже п'ять з половиною тисяч людино-днів. Серед порушників — чимало молодих робітників. Уже цього року одинадцятьох з них зробили прогули. Найбільше марнотратство часу допускають у цехах корпусу № 90, механоскладальних цехах № 1, 3, 4, 16. Громадський штаб огляду уже розповідає про те, як молоді дозорці «Червоної зірки» борються з порушниками трудової дисципліни. Недавно у виробничому об'єднанні відбулося засідання комсомольського активу, учасники якого заклинали молодих працівників об'єднання ділом підтримати почин москвичів і широко розгорнути рух за забезпечення свідомої дисципліни і чіткої організації праці.

Організованому колективу — все під силу. Такої думки — її висловили представники Семенівського заводу гірського баску в ході недавнього виїзного засідання громадського штабу (номер газети за 15 лютого ц. р.) — дотримуються і комсомольські активісти «Червоної зірки». Їхні пропозиції по зміцненню трудової дисципліни та забезпеченню чіткої організації праці — свідчення активної життєвої позиції.

кавилися. Відчувши безконтрольність, молода робітниця порушувала трудову дисципліну. Комсомольські активісти нашого цеху вирішили з'ясувати причини такої поведінки дівчини. Бували у неї вдома, бесідували з батьками, часто розмовляли з нею самою. Я взяла особисте шефство над Ларисою. Зустрічаюся з нею щодня, дізнаюся, чим займається після роботи, які плани на завтра. Крім того, залучила свою підшефну до участі в туртку художньої самодіяльності. Можливо, ще рано робити остаточні висновки, але зрушення на краще у поведінці, самій психології дівчини очевидні. Я переконана в тому, що зміцнення зв'язків комсомольських активістів з молодими робітниками призведе до зміцнення трудової дисципліни.

Якщо говорити про використання робочого часу, то в нашому цеху почало резервування. Один з найголовніших — переміщення устаткування в нові приміщення. Воно відбувається за надто повільно, а розпоршеність виробничих дільниць та розбита дорога між ними призводять до значних втрат часу. Стримус наше «переселення», насамперед, інструментальний цех, який не забезпечує необхідними інструментами та пристроями.

Негативно впливають на використання робочого часу і деякі інші фактори. Приміром, поліклініка та буфет працюють у години, незручні для

великої групи робітників.

БІЛЬШЕ ІНІЦІАТИВИ

Л. КОСТЕЦЬКА, керівник комсомольсько-механічного колективу штампувальників:

Колектив нашого заготовочно-пресового цеху дав слово виготовити цього року додатково до плану 350 машинних комплектів. Високі результати поставили перед собою і ми, члени КМК, який неодноразово нагороджувався грамотами заводського, міського та обласного комітетів комсомолу і за підсумками соціалістичного змагання на честь 60-річчя СРСР занесений до Книги трудових звершень трудящих Кіровоградської області. І щоб успішно справитися з цими завданнями, необхідно довести до максимального завантаження устаткування, повної взаємозамінності на робочих місцях. А це здебільшого залежить від організованості робітників, їхнього ставлення до праці.

У нашій бригаді трудиться шість чоловік. П'ятеро з них — ударники комуністичної праці. Але ми не відбираємо у свій КМК кращих працівників інших підрозділів. Приміром, минулого року в цех прийшла комсомолка Оля Соліничук, котра ніколи не працювала за та-

кою професією і не мала достатнього практичного досвіду. Допомогли. Тепер Оля виконує змінні завдання, володіє суміжною спеціальністю, є одним з кращих молодих виробників. Вона робить значний внесок у здобутки КМК. До речі, щомісяця ми перевиконуємо плани на 40—50 процентів і вже працюємо в рахунок листопада 1984 року.

Разом з тим є причини, які гальмують темпи роботи бригади і цеху в цілому. Одна з них — неякісний ремонт штамів і устаткування. Часто ми одержуємо з інструментального цеху такі штампи, на яких неможливо нормально відпрацювати зміну. Багато часу йде на перестановки та переналагодження. Крім того, штампи доводиться чекати місяцями.

Однією з найважливіших проблем є робота кранового господарства. В цехах корпусу не вистачає кваліфікованих кранівників, а ті, хто закінчує курси при відділі технічного догляду, довго в нас не затримуються.

...Мабуть, ніхто не підрахував, скільки часу витрачає бригадир на те, щоб правильно організувати роботу колективу. І нерідко виявляється, що прийняте ним рішення насправді давно служить підвищенню продуктивності праці в іншій бригаді. Тому, вважаю, було б корисним, якби завод комсомолу влаштовував зустріч керівників КМК для обміну досвідом безпосередньо на виробничих дільницях.

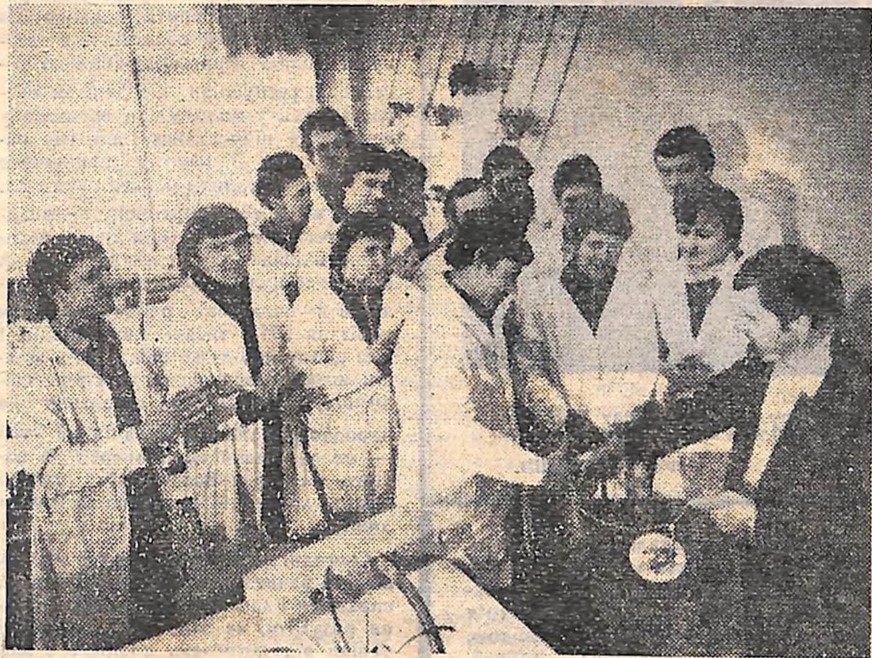
ДІЙТИ ДО КОЖНОГО

Л. Горбань, секретар комсомольської організації цеху металевих виробів.

З введенням нової гальванічної дільниці і першої черги корпусу № 14 до нас в цех прийшло багато молодих. Більшість одразу вливається в колектив і добре працює. А є й такі, яким треба приділяти чимало уваги. І треба сказати, що не у всіх комсомольських організаціях заго-

ду турбуються про молоді сповнення.

Недавно з ковальсько-пресового цеху прийшла на роботу одна комсомолка, звати її Лариса. Як і належить, я перевірила, як у неї справи зі сплатою членських внесків. Виявилось, незадовільно. Вона розповіла, що в комсомольській організації КПЦ нею не ці-

Олександрійський завод «Автомат». Кращою бригадою за підсумками минулого року тут названо комсомольсько-молодіжний колектив електро-монтажників-схемників (керівник В. Селиверстов, групкомсорг В. Косенко). З особистими річними соціалістичними зобов'язаннями члени КМК справилися до 28 листопада. Молоді робітники зарахували до складу бригади члена підпільної комсомольської організації «Спартак» Надію Черевичину і заробили за неї гроші відправили до Радянського фонду миру.

Нині КМК бореться за звання бригади комуністичної праці. Допомогає в цьому висока трудова дисципліна.

На знімках: члени КМК Василь КОСЕНКО (групкомсорг) та Віктор ПАНКРАТІВ за роботою; секретар комітету комсомолу заводу Іван ВЕЛИЧКО вручає бригаді вимпел за перемогу в соціалістичному змаганні.

Фото В. ГРИБА.

ПІСЛЯМОВА ДО ЗАСІДАННЯ АКТИВУ

Через кілька днів після засідання комсомольського активу члени громадського штабу «Робочій хвилині — суворий лік» зустрілися із секретарем заводського комітету комсомолу Василем Шлаком. Він розповів, що багато пропозицій активістів реалізовано. Зокрема, змінено розпорядок роботи поліклініки, буфетів, перукарень, дитячих садків та виробничих складів. Тим робітникам, які на першу зміну добиваються на роботу електропозом (він часом прибуває із заміщенням) видано спеціальні перепустки з правом проходу на завод через транспортні ворота біля залізничного вокзалу. Багато нарікань було на незадовільний стан дороги до нового корпусу № 14. Зараз її підсипано. Звичайно, життєві ці заходи — заслуга не тільки комсомольського активу. Та важливо те, що зростає роль спільних виробничих об'єднань у боротьбі за чіткий ритм роботи.

Громадський штаб огляду «Робочій хвилині — суворий лік!»

Дієвість

Статтю «Час» на терезах економіки («Молодий комуніст» від 12 лютого минулого року) було обговорено на засіданні комітету комсомолу Компаніївської райлісгоспхімії. Критику визнано справедливою. З 1 березня, як повідомили з райкомом комсомолу, на підприємстві почала діяти ініціативна група по контролю за станом трудової дисципліни у складі секретаря комітету комсомолу Володимира Черевача, членів штабу «КП» Івана Головіна і Віри Улановської.

Завдання

«прожектористам»

Пропонуємо комсомольським активістам, штабам і постам «КП» м. Знаменки завдання:

1. Виявіть причини незадовільної роботи громадського транспорту.
2. Проаналізуйте факти недисциплінованості серед комсомольців автопідприємства.
3. Виробіть пропозиції для усунення недоліків.

Про результати перевірки просимо повідомити редакцію до 20 березня.

Радість праці не порізати ні з якими іншими радощами. Вона немислима без відчуття краси, але тут краса — не лише те, що одержує дитина, перш за все це те, що вона створює. Радість праці — це краса буття; пізнаючи цю красу, дитина переживає почуття власної гідності, гордість від усвідомлення того, що труднощі переборені.

В. О. СУХОМЛИНСЬКИЙ.

АКОГО уроку псики що немає в шкільному розкладі. Він особливий і незвичний уже тому, що традиційне опитування — пояснювання — закріплення нового матеріалу тут замінено жаввою, цікавою розмовою між учителем та учнями. Про те, як шанувати і берегти найсвятіше із свят — хліб, про професію механізатора, про економічні і моральні цінності, про повагу до людей праці...

Сьогодні ми гродовуємо розмову про хліб, — так почала урок бережливості директор школи Надія Андріївна Калиниченко.

Земля і хліб. Хліб і люди. Ці поняття завжди стоять поруч у нерозривній єдності. Адже уявити землюматінку без хліба, який плекають як рідну дитину натружені руки, просто неможливо. Хлібну ниву важко уявити і без юних починаючих хліборобів, без їхньої копінки, старанної праці пліч-о-пліч зі своїми бабками, братами і сестрами, старшими товаришами. 25 років успішно діє учнівська виробнича бригада Комишуватської СШ. У ній трудяться більше 200 хлопчиків і дівчаток школи. Скільки чудових трудових традицій започаткували помічники хліборобів! Одна з них — посвячення в юні гіталоці.

Рада виробничої бригади, підбивши підсумки всього зробленого і досягнутого за минулий рік, вирішила прийняти в свої ряди тих, хто під час літньої трудової чверті довів, що вміє трудитися і має право носити звання юного гіталоця, — оголошує бригадир виробничої десятикласниці Олена Сливчук. — До клятви юних гіталоців прошу приготуватися...

І схвилювано, трепетно восьми-класники Валя Давидюк, Гена Соколенко, Оля Челик і ще сім їхніх однокласників повторюють урочисту обіцянку успішно оволодівати наукою, любити труд, дорожити честю рідного господарства, турбуватися про землю, готувати себе до славної хліборобської професії... А потім був момент, котрий ніхто не забуде: хлопці і дівчата: трудові книжки членів учнівської виробничої бригади школярам вручив бригадир механізаторів ордена Леніна колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, двічі Герой Соціалістичної Праці депутат Верховної Ради СРСР Олександр Васильович Гіталов. І глибоко запали в серця старшокласників його слова:

— Ви готуетесь стати хліборобами. Я впевнений, що ця професія вічна на землі. Дуже потрібна і почесна. І кому, як не вам, сільським жителям, потрібно з дитинства оволодівати цією спеціальністю.

Згадує своє дитинство. Почав з пастушка, а в п'ятнадцять років уже самостійно працював на тракторі. Але це було в ті далекі роки, коли в нашій Радянській державі тільки відбувалося становлення соціалістичної економіки. Скажу відверто, тоді нам було нелегко оволодівати складною як на ті часи технікою. Нині 14—15-річні хлопці вчаться працювати на тракторах і автомобілях на полях своєї учнівської виробничої бригади, яка стала своєрідним центром підготовки кадрів механізаторів, тваринників, овочівників для нашого господарства.

З Комишуватською десятирічкою у мене давні і міцні зв'язки. Багато років тому закінчив її, вона дала мені путівку в трудове життя. Щорічно десятки хлопців і дівчат поповнюють ряди трудівників нашого колгоспу, зокрема тракторної бригади, котру я очолюю. І щоразу я з радістю переконаюсь, що до нас, хліборобів, приходить хороша зміна, поповнення, яке любить землю, працю, розуміє істинну цінність кожної зернини.

Бути ощадливим господарем у своїй країні — справа кожного радянського громадянина, кожного школяра. Ось як по-дорослому, серйозно, зі знанням справи міркують старшокласники.

Антоніна БАРБАРЕНКО, десятикласниця:

— Я вважаю, що ми з дитинства повинні вчитися бережливо ставитися до народного багатства. Саме тому ми вирішили поглибити знання з економіки. Основи цієї науки вивчаємо на деяких уроках, але цього замало. Починаючи з сьомого класу, кожен учень веде особистий економічний словник. У ньому записані такі терміни: «рентабельність», «агропромисловий комплекс», «НОП», «продуктивність праці», «режим економії» — всього більше двохсот економічних понять. Такі словники сприяють роз-

вів миколаївський селекціонер Анатолій Іванович Коренецький, у середньому на стеблі до 250 зернин!

Глибоке вивчення економіки, дослідницька робота, активна діяльність учнівських ланок тваринників, овочівників, кормодобувників привели до того, що учні десятирічки займаються ще й економічними дослідженнями. Зокрема, методом тестування було визначено, як оцінюють себе учні. Цікаво, що той, хто постійно працює у виробничій бригаді, дає собі оцінку занижену. Старшокласники, як правило, переоцінюють свої можливості. Тому запитання Надії Андріївни Калиниченко до молодого механізатора колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Сергія Цьоми було не випадковим:

— Як ти риси характеру, ти вважаєш, необхідні для людей механізаторської професії?

Сергій ЦЬОМА:

— Звучить дещо банально, але нікуди від цього не дінешся: справжній хлібороб той, хто над усім любить землю, вміє і прагне працювати на ній.

П'ятий рік я працюю у славному механізаторському колективі, очолюваному Олександром Васильовичем Гіталовим. Це велика честь. Але й

висвітлення теми. Десятикласниця ІГОРЯ ПАСІЧНИКА БУЛО ВІЗНАЧЕНО ПЕРЕМОЖЦЕМ.

Ігор ПАСІЧНИК:

— Пам'ятаю, писав я у січні тиж. з російської літератури. Про економію, про бережливе ставлення до хліба. Мій молодший брат-п'ятикласник поцікавився, чим займаюся. Пояснив йому. І знаєте, враз серйознішим став хлопчина. Висловив і свої міркування з приводу такої важливої справи, якою є бережливе ставлення до народного добра. Довго говорили ми з ним у той вечір. Про пайдорожність скарп — про хліб.

Берегти та економити треба все — шкільні меблі і підручники, одяг і продукти харчування, час. Мої однокласники це добре розуміють. Саме тому для більшості із нас написання творів на цю актуальну тему — це, насамперед, можливість розповісти про все, що зроблено, нагода висловити свої думки з приводу найважливішого проблем, що хвилюють усіх радянських людей. Тобто, кожна писемова робота — дзеркало моральних цінностей її автора, його громадянська позиція.

Помітив я таку закономірність: найкращі твори написали ті мої товариші, котрі влітку, поруч з батьками працювали на полях рідного колгоспу, були зайняті у шкільній виробничій бригаді. Отже, розуміння важливості хліборобської праці, розуміння бережливого ставлення до головного продукту нашого — хліба — прийшло до них через саму працю. Нелегку, але радісну, ту, що зветься людиною.

Працювати з повною віддачею, любити труд і землю ми вчимося у своїх батьків — хліборобів. Проте бачимо ми недоліки і в їхній роботі. Скажімо, більшість польових доріг на території нашого колгоспу в занедбаному стані. Через це втрачається чимало зерна під час жнив. Я сам був свідком того, як зерно, котре не встигло відвести на елеватор, мгло під дощем. Безгосподарність? Так! І про це ми прямо говорили у своїх учнівських творах.

Урок бережливості закінчується. Його підсумовує перший секретар Новоукраїнського райкому Компартії України В. Я. КРУЦЕНКО:

— Дорогі юні друзі! Ініціативу вашої десятирічки «Свято шанувати і берегти хліб», яку схвалило бюро районного комітету партії, підтримали всі школи району, області. А в зверненні молоді Кіровоградщини до республіки під девізом «Бережність у малому — економія у великому» підписалися і ви, юні комуністичні. З початку нинішнього року ви зекономили більше семи тонн хліба, вісім тонн картоплі, вісімнадцять тонн овочів, чотири тисячі чотирьох кіловат-годин електроенергії. А під час минулого трудового літа школярів з колгоспів району виконали робіт на 104 тисячі карбованців. І при цьому, що дуже важливо, в кожній школі створилась атмосфера спільного, шанобливого ставлення до народного майна. Сьогоднішній урок — це важливий крок вперед до нашого досвіду у Всесоюзному поході молоді країни за економію і бережність.

Сьогодні ви показали чудові знання, вміння бачити зв'язок між своїми справами і загальнонародними, вміння розуміти, як залежать державні успіхи від досягнень кожного з нас.

П ОЧЕСНИМИ гостями уроку були головний економіст господарства В. М. Антоненко, представники кращих виробничих бригад області — учениця Новоградської СШ Олександрівського району Ольга Сіренко та учень Богданівської СШ № 1 імені В. І. Леніна Знаменського району Олег Шишков.

На уроці були присутні завідувач відділом пропаганди і агітації Кіровоградського обкому Компартії України І. П. Оліфіренко, завідувач відділом науки та навчальних закладів обкому О. О. Решетов, інструктор ЦК ВЛКСМ А. Артамонов, інструктор ЦК ЛКСМ України О. Парамонов, другий секретар обкому комсомолу В. Іванов, секретар обкому комсомолу Н. Ангелуца, представники міністерства освіти СРСР та УРСР.

Репортаж вели спецкори «Молодого комунар» Т. КУДРЯ та М. ЧЕРНЕНКО.

УРОК БЕРЕЖЛИВОСТІ

ПРОЙШОВ У КОМИШУВАТСЬКІЙ ДЕСЯТИРІЧЦІ НОВО-
УКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ. ВІН НАЗИВАВСЯ «СВЯТО
ШАНУВАТИ І БЕРЕГТИ ХЛІБ».

На знімку: бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. ГІТАЛОВ з майбутніми хліборобами.

Фото Г. ВРАДІЯ.

ширенню нашого кругозору, економічній культурі. І хай не всі ми станемо працівниками сільського господарства (я особисто мрію про фак лікаря), ці знання нам обов'язково знадобляться в житті.

І відразу мова зайшла про економічні задачі, які складають учні 4—6 класів. Умова завдання обов'язково побудована на прикладах із діяльності місцевого колгоспу, приміром, така: «Скільки кілограмів хліба можна зібрати після комбайна з 200-гектарного клону, коли на одному квадратному метрі залишається 2—3 колоски?»

Після хвилини паузи — ліс рук. Виходить, аж 33 тисячі кілограмів. Борошно, одержаного з цього зерна, вистачило б для випікання 33 тонн хліба. Шкільній ідальні такої кількості хліба вистачило б на чотири роки!

Розмову продовжує семикласник Ігор Заступайло, який запитує своїх товаришів:

— Чи знаєте ви, друзі, скільки зернин містить один колосок?

— П'ятдесят-сімдесят штук — почулося у відповідь.

— Правильно. А ось у новому сорті пшениці «багатокоска», який ви-

не менша відповідальність. Посудіть самі: хіба може хтось із нас, молодих механізаторів, працювати абияк, якщо поруч трудиться хлібороб, ім'я якого вже при житті стало легендою, взірцем для наслідування? Добрий, мудрий і вимогливий у нас бригадир. Чи не тому й тягнуться випускники Комишуватської десятирічки до нього. Щороку впливаються хлопці у наш колектив, опановують складні машини і з часом стають справжніми майстрами високих урожаїв. Кажу з «чистотом», бо на власному досвіді знаю: мало сісти на трактор, вивчити агротехніку вирощування сільськогосподарських культур — треба ще й усім своїм еством любити працю на землі, гордитися своєю місією творця народного достатку. Той, до кого приходять ці почуття, і може з повною впевненістю вважати себе Хліборобом.

ПОВАГА ДО ХЛІБА, БЕРЕЖЛИВЕ СТАВЛЕННЯ ДО ВСІХ НАРОДНИХ БАГАТСТВ СТАЛИ ТЕМОЮ УЧІНЬСЬКИХ ТВОРІВ. У КОНКУРСІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ ПРАКТИЧНО ВСІ — ВІД НАЙМЕНШИХ ШКОЛЯРІВ ДО СТАРШОКЛАСНИКІВ. КОЖЕН ТВІР БУВ ПО-СВОЄМУ ЦІКАВИЙ, ОРІГІНАЛЬНИЙ І ПІДХОДІ ДО

ПРО ПАМ'ЯТЬ

Недзвано, повернувшись із роботи, я взнала гірну новину: на 61-му році життя не стало нашого сусіда, ветерана Великої Вітчизняної війни, кавалера ордена Слави, комуніста, хорошої людини Тимофія Михайловича Пилипенка. Помер напередодні дня народження. Поздоровлень, які прийдуть, йому вже не прочитати. Але добра пам'ять людська нагадуватиме нам про його гідне життя.

Задумався — чому іноді так мало знаємо ми про тих, хто живе поруч і хто вартий того, щоб про нього знали? Як часто не встигаємо сказати добрим людям добре слово...

Роздуми перервала донька:

— А мій дідусь встиг виконати моє прохання! (Мене аж стрепенуло од того «встиг»).

Вона показувала фото свого дідуся, мого свекра Павла Лукича Кореня. На знімку Павло Лукич був, як кажуть, при всіх регаліях: у святковому костюмі з орденом Червоної Зірки і медалями на грудях. Мабуть, сам би він зроду не наважився на такий «геройський» вчинок — замовити нескромний на його погляд портрет, але хіба міг він не виконати прохання внучки? Два тижні тому Таня написала дідуся, щоб сфотографувався саме так і розповів їй, де і як він воював. Відомості в листі, якого написала бабуся, були надто скупі, але тут доньку виручив батько — він знав про діда все...

Цей вечір запам'ятався всім нам. Ми втрюх писали твір про нашого батька і діда в альбом, який разом з учителькою Л. С. Ткаченко ведуть учні 3 «А» класу Кіровоградської школи № 22.

Не тільки дочка, а й (соромно зізнатися) я сама вперше читала в листі і слухала розповідь чоловіка про бойовий шлях його батька (мій помер 25 років тому і я майже нічого не знаю про те, як він воював, знаю лише, що тяжкопоранений, опинився в табірні військовополонених).

У зошиті в клітинку дитяча рука виазодила рівні, дорогі рядки, які тепер стануть шкільною і сімейною реліквією. Бо в них — шлях рядового піхотинця П. Л. Кореня, який від першого до останнього дня війни захищав Батьківщину. Білоруський фронт і битва під Сталінградом, бої за Кавказ і Кубань, Україну і Молдавію... Трині був поранений і контужений (ось чому дідусь став так часто хворіти). За форсування Дніпра в районі Канева нагороджений орденом Червоної Зірки, який знайшов його через багато літ після Перемоги. А закінчив війну молодший лейтенант Корінь у Бухаресті. І потім 30 років працю-

Діалог

вав у колгоспі імені Чкалова на Чернігівщині. Тут теж почував себе, як на передовій — бо колгосп, очолюваний Героєм Соціалістичної Праці, кавалером ордена Леніна М. Г. Бородавком, — передове в області господарство... І цей факт донька почула вперше.

Вранці Таня, вперше сповнена гордості за свого діда, понесла його фото і наш твір у школу. А я на роботі не могла заспокоїтись, розповіла колегам про цей урок пам'яті, який одержала від дочки і запитала в них — чи є, чи були в їхньому будинку ветерани війни. Виявилось, що батько Ніни Яківни Степанової — будьонівець і своєму внуку Дмитрику залишив у спадок орден і медалі... У Людми Шувельової батько пішов на фронт сімнадцятирічним, дідусь Івані Опрі штурмував Берлін, дідусі ще двох юних колег пропали безвісти...

От ми й вирішили: випустимо стіннівку і присвяtimo газету нашим батькам і дідам, ветеранам воєн, радянським солдатам. Хай слово про живих, теплий спогад про тих, кого вже нема, буде їм вінком любові й шани.

А. КОРІНЬ,
заступник директора
обласної дитячої
бібліотеки імені
А. Гайдара.

ЧОМУ МИ НЕВДЯЧНІ?

Дорога редакціє! Не можу не поділитись своїм болем з читачами газети. Хочу, щоб усі задумались над тим, що не йде мені зараз з голови, що болітиме мені — я в цьому переконаний — завжди і всюди.

Вдома застав свою бабуся в сльозах. Я ще ніколи не бачив її такою — вона завжди весела, жвава, добра моя бабуся. Може, й раніше були такі моменти в її житті, коли треба було обуритись чи пожалітись комусь, але вона повторю-

вала завжди одне: «Я — солдат, а солдат не повинен плакати, що ж це за солдат, коли він плаче» — і усміхалась одразу.

Моя бабуся в роки Великої Вітчизняної війни на своїх плечах вивезла з поля бою тисячі бійців, рятувала життя радянським людям, наближала перемогу. Всю війну під артилерійським обстрілом, під градом осколків пройшла старшина медичної служби Ольга Іванівна Пентюкова. Її нагороджено орденом Червоної Зірки, медалями «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», ювілейними медалями.

І ось я застав її вдома у сльозах. А було все так. Пішла вона забрати з хімічисти в будинку побуту «Інгул» пальто своєї внучки (моєї маленької сестри). У хімічисти було багато людей. Бабуся зайняла чергу, коли це знайома жінка до неї: «Ольго Іванівно, ви ж ветеран війни, ідіть без черги». І справді, над віконцем віддалі висіла табличка «Ветерани Великої Вітчизняної війни обслуговуються поза чергою». Витягла бабуся книжку ветерана, показала людям і стала біля віконця. Але забрати пальто їй так і не вдалось: знявся крик, поспішали образи на зразок: «Ти підробила ветеранську книжку». «Купляють їх десь і безсоромно користуються» і таке інше. А один чоловік став у голові черги і заявив: «Поки я не візьму — ви до віконця не підступите!»

І що найбільш образливо — одна лише знайома жінка заступилась за бабуся, але її одразу зачитькали кілька голосів. Бабуся розплакалась і пішла геть.

Описаний випадок — рідкість у нашому житті, але йому немає виправдання.

Тому й хочеться запитати людей (моїх ровесників насамперед): чому окремі з нас такі невиквані, чому злі, де наша доброта, повага до людей старших, чому забуваємо про те, що саме вони, наші бабуся і дідуся, подарували нам цей сьогоднішній сонячний день?

А. ПОПКОВ,
учень Кіровоградського
будівельного
технікуму.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Два листи. Здавалось би, різні. самокартання у одному, крик душі — в іншому.

Але об'єднує їх одне: думка про байдужість, душевну глухоту і сліпоту окремих людей, які забувають, а можливо, й не хочуть замислюватись над поняттям пам'яті.

Редакція запрошує вас, дорогі читачі, розповісти про своїх дідуся і бабуся, ветеранів Великої Вітчизняної війни, про те, як у вашій сім'ї, у вашому учнівському, студентському, виробничому колективі шанують їх, як бережуть пам'ять про тих, кого вже нема.

Чекатимемо ваших листів.

На конверті робіть помітку «Діалог».

Здружила «Чайка»

На вулиці Приморській у будинку № 44, що стоїть на крутому березі Кременчуцького моря, базується підлітковий клуб житлово-комунального відділу заводу чистих металів «Чайка». Сюди щодня поспішають хлопчики і дівчатка з червононим галстуками на грудях. Тут для школярів створено спортивні секції міні-футболу, настільного тенісу, шахово-шашкового та автоточильного гуртка.

Працюють тут ситуації своєї справи — педагог-організатор фізкультурно-масової роботи старшина заводу чистих металів Микола Голубович і педагог-організатор з виховної роботи Тетяна Терентівна Купи.

У нашому мікрорайоні 980 дітей, що навчаються у середніх школах №№ 2, 3, 4, 10. — розповідає Тетяна Терентівна. — Ми підтримуємо тісні зв'язки з педагогічними колективами цих десятирічок, щоб краще знати своїх вихованців і залучати їх до роботи у відповідних спортивних секціях, гуртках.

Великою популярністю

у вихованців «Чайки» користуються спортивні ігри. І в цьому найбільше заслуга комсомольця Миколи Голубовича. Команда «Чайки», яку він тренує, на міських змаганнях з міні-футболу виборола перше місце. Цієї вона готується до обласних змагань. Кращими спортсменами зарекомендували себе Олександр Термінов, Володимир Алексєєв, Ігор Курсьов.

А секцію настільного тенісу веде громадський тренер майстер цеху № 7 заводу чистих металів В. М. Танцюра. Додамо, що він зумів прищепити любов до спорту й своїм дітям: старший син Вадим — член секції настільного тенісу і шахів, Юрко — шахіст і шашкіст.

Вихованці Василя Михайловича Анастолія Шмигалі (капітан команди), Вадим Танцюра, Анжела Григорян на міських змаганнях здобули срібні нагороди.

Шахово-шашкову секцію «Чайки» очолює теж громадський тренер — учитель середньої школи № 4 Василь Кузьмич Бочаров. Невдовзі він провів

черговий турнір мікрорайону, в якому взяло участь 65 юних шахістів і 80 шашкістів. Найбільших успіхів домоглися Юрій Танцюра, Олександр Попомаренко, Ірина Рябініна, Віта Лисенко, Юлія Костіна, Ігор Демисов, Світлана Шарова, Світлана Цейтліна.

Цілі шахісти готуються до міських змагань «Гато», мама і я — спортивна сім'я. Нагадаємо, що торік на такому турнірі шахісти «Чайки» завоювали перше місце.

Форми і методи спортивно-масової роботи у клубі постійно урізноманітнюються. Було, скажімо, спортивне свято «Малі олімпійські ігри». А це вже кандидат у майстри спорту з шахів чемпіон області Микола Мартиненко провів у клубі сеанс одночасної гри з 15 юними шахістами. Практикуються ігри «Олімпійські сходники».

Адміністрація заводу чистих металів турбується про те, щоб і хороші спортивні бази були в клубі «Чайка». Тут обладнано футбольно-волейбольний майданчик, який у зимку перетворюється в ковзанку. До послуг дітей заводчан різноманітний спортивний інвентар та спорядження для туристичних походів.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунаря».
М. Світловодськ.

Стара Лампія зайшла в кабінет голови колгоспу без стуку. Вона стала біля дверей і, спершись на коштур, чекала, поки голова закінчить читати напері.

— Сідайте, Лампіє Іванівно, я вас слухаю, — мовив Олександр Трохимович.

— Не турбуйте. Прийшла до тебе, щоб дати тобі якусь діло, пудно мені цілими днями одній сидіти в хаті. Дуже прошу тебе, Сашко, дай якусь роботу.

Голова колгоспу був для неї Сашком ще з дитинства, коли бігав до бабного саду. Уже закінчив сільськогосподарську академію, нагороджений кількома орденами. Але для неї Сашко та й годі.

— Відпочивайте, бабо Лампіє, ви своє відробили, а щоб не було пудно, пойдете до дочки, проведітьте вчоріш.

При згадці про дочку серце у Лампії Іванівні боляче стислося, а на очах з'явилися сльози. Єдина дочка Лариса живе в місті, працює в ресторані, а її чоловік — директор бази. Якось Лампія Іванівна, не чекаючи запрошення, поїхала в гості до дочки. Накупила гостинців внукам. Жила дочка у великій, добре вмеблованій квартирі, але ма-

У години дозвілля солістки самодіяльного народного хору «Заспів» Новоукраїнського Палацу культури «Ювілейний» Людмила ВИШНЕВЕЦЬКА і Віра АПОСТОЛОВА дарують землякам чарівну пісню.

Фото Г. ВРАДІЯ.

ЧУЖІ І РІДНІ ДІТИ ГРАЇ МОРАЛІ

тір поселили на кухні. Узята майже щовечора збиралася гості. Лампію Іванівну не запрошували до столу, вона поралася на кухні, біля посуду. Іноді вбігала розчервоніла Лариса.

— Ти нам пробач, мамо, я думаю, тобі буде цікаво з нами, у Колі збиралась видні люди міста, та й одяг на тобі...

Нічого не сказала мати, тільки подивилась докряпаво, зрозуміла, що дочка стала іншою, уже матері соромитись.

А одного разу сиділа Лампія Іванівна з внуками і тихо наспівувала їм свою улюблену пісню «Туман яром...» Лариса нездоволено буркнула:

— Мамо, ну навіщо ти їм співаєш цих старих селянських пісень? Тепер це немодно.

— У цих піснях, дочко, душа народу, під спів цих пісень ти засинала у мене на руках...

Удовіта Лампія Іванівна поїхала в село. Все це те пер згадала.

— Ну то дає, голово роботу? Дай мені на постій механізаторів, хата в мене велика, хай живуть на здоху, а я буду обідні хлопцям варити.

— Лампіє Іванівно, коли ви так просите, дамо на постій двох комсомольців-трактористів, саме підшукуємо для них житло.

Відколи поселились у старої Лампії трактористи, радість повернулася у серце жінки. Петро грав добре на баяні. Хлопці називали стару жінку матусею і допомагали їй, як могли. А теплими весняними вечорами брав Петро баян і сидав під старез-

ною грушею, збігалися хлопці, дівчата, і довго над селом не стихала пісня. Лампія Іванівна сиділа біля відчиненого вікна і слухала, а коли співали її улюблену «Туман яром...», тихо підспівувала.

Якось до старої жінки підкралася хвороба. Хлопці написали листа Ларисі. Дочка приїхала з зятем на легковій машині.

— Здрастуй, мамо, а як же з хатою? — запитала Лариса, — адже у вас я одна...

Лампія Іванівна відкрила очі. Стримуючи сльози, прошепотіла:

— З хатою? А нічого. В хаті живуть мої синочки. І ледь підвівшись, поклікала:

— Петрику, синочку, зграй мені моєї улюбленої.

І СКАЛЬ.

ПРИПІКАЛО сонце. Легенько хлопався в піщині канієвський берег. Діти пролітали. Час від часу по Славутині пролітали бар'яки, подавали голос сріблясті «Ракети» та «Метеори», що привартувалися до річкової пристані. А за кілька метрів од води широкою асфальтованою трасою мчали до Тарасової гори автобуси з екскурсантами. Біля автозупинки, що так і називається — «Тарасова гора», пасажирів виходили.

білоруська група зупинилася на перепочинок на оглядовому майданчику. — Нарешті почастило побувати тут. Довгі роки мріяли, — радісно повідала нам одна з жінок. — Яка краса довкола! І грочитала рядки з вірша Янки Купали «Тарасова гора»:

...«По дорозі білоруській
В Петербург з Варшави,
Позад панської кавети
Йде хлопчина жвавий...»
«Білоруські лиш берізки,
Ставши над шляхами,
Українцві — хлопчині
Кивали листками...»

НА ТАРАСОВІЙ ГОРІ

10 БЕРЕЗНЯ МИНАЄ
122 РОКИ З ДНЯ СМЕРТІ
Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Піднімалися приїжджі на гору зигзагоподібними сходами. Ось поміж зелених дерев і пам'ятників, ось і могила великого сина українського народу. Низький уклін тобі, Тарасе, від вольодобувих людей, які приїхали сюди з різних кутків планети. Кладуться квіти на гранітну плиту, на якій викарбувано золотом усім відомі слова: «І мене в сім'ї великій...»

Рантом залунали чарівні звуки. На лаві сидів синій чоловік в українському одязі, з довгими косицями вусами. У руках тримав бандуру, грав і співав. Меткі пальці віртуозно перебирали струни, під якими була намальована кріпальська хата Григорія Шевченка. А люди зачаровано слухали співця. Підходили різні делегації, просили повторити мелодію. І він виконував українські народні думи, легенди, козацькі притчі, пісні на квіти Т. Г. Шевченка. Мені здалося, на мить, що я знайомий з виконавцем чудових мелодій.

— Де я міг бачити цю людину? Коли?..

— Чи не артист це, був, років під сорок? — запитав пропорох мій супутник, учасник Сталінградської битви Олексій Порфирівич Сорока.

— Ні, не стара людина, народний самородок... — То давайте познайомимося.

— Навряд чи вдасться. Огидки скільки народу його огочило...

Почастило зустрітись аж через два місяці. Олексій Сергійович Чуприна із села Гарбузин Корсунь-Шевченківського району. Живе самотньо. Приїздить у Київ. Несе до сердець людей Тарасове слово. У гості запросив: «Прійдіть, я вам різних пісень заспіваю».

— Магнітофона тільки розстараємося, — зорієнтувався мій приятель. Записати — ото діло! Не одна людина опісля велике спасіння скаже за похуте. Особливо в школі.

ВИШОВІНИ з літературно-меморіального музею Т. Г. Шевченка.

Розмова зайшла про значення творчості великого Кобзаря.

На мить стихли, зворушені дружньою, приємною бесідою. Десь унизу, на Дніпрі, пролунав гудок. То мимо Тарасової гори пропливав теплохід і віддавав шану великому співцеві українського народу, правдолюбові, борцю за щастя усіх народів.

Відпочивши, вирушила в дорогу білоруська група. Попрямували й ми просторою асфальтованою алеєю заповідника до сходів. А навздогін лунав голос співця-бандуриста:

«І у грізній борні,
І у вільнім труді,
Ми тебе не забули,
Тарасе...»

В. ЩЕРБАК.

Маловишківський район.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Відгукність, сурмазі! 9.30 — І. Тузенев. «Рудін». Телевистава. 11.40 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Головна площа». 15.15 — Муз. передача для юнацтва з Колонного залу Будинку спілок. 17.30 — Наш сад. 18.00 — Ленінський університет мільйонів. Економічне стимулювання на сучасному етапі. 18.30 — Веселі нотки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наука і життя. Відраження в Антарктиду. 19.30 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Парне катання. Довільна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Авторський вечір Героя Соціалістичної Праці народнього поета Дагестану Р. Гамзатова. 23.20 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.00 — «Дзвени, наша пісню». Фільм-концерт. 17.20 — «На допомогу школі». Російська мова. 17.45 — «Екран пошани Українського телебачення». 18.00 — «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в житті». Передача з чауноліварного заводу. (Кіровоград). 18.15 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — «Срібний дзвіночок». (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «В сім'ї вольній, новій». Відеорепортаж з відкриття Всесоюзного Шевченківського літературно-мистецького свята. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «В сім'ї вольній, новій». Продовження відеорепортажу. 22.35 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнатики. 8.15 — Документальний телефільм «І в камені сонце відбилось». 8.35, 9.35 — В. Маяковський. «Незвичайна пригода...» 7 кл. 9.05, 12.35 — Іспанська мова. 10.05 — Опера М. Римського-Корсакова «Снігуронька». 10.35, 11.40 — Фізика. 9 кл. 11.05 — «Казки О. Пушкіна». 12.10 — Зоологія. 7 кл. 13.05 — Науково-популярний фільм «Дорога пройде через Чару». 13.25 — Творчість Нукрінців. Передача 2. 13.55 — Фільм із субтитрами «Рабіа коханья». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Виступ ансамблю бандуристок Будинку піонерів м. Золочева. (Львівська область). 18.30 — «Герої казкових перевалів». Теленарис. 19.00 — Всесоюзний фестиваль радянської музики. 20.00 — Вечірня казка. «Рейс-захисник». 20.15 — Продовження Всесоюзного фестивалю радянської музики. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Динамо» (Рига).

П'ЯТНИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Док. телефільм «Дорога моя столиця». 9.45 — У світі творін. 10.45 — Концерт академічного оркестру російських народних інструментів ЦТ і ВР. Соліст — народний артист СРСР Ю. Гуляєв. 11.35 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Інженери вогненного фронту». «Умійте користуватися вогнегасниками». 15.40 — Грає лауреат міжнародного конкурсу К. Оганян (Фортеліно). 16.10 — Шахова школа. 16.40 — Концерт Державного ансамблю пісні й танцю Мордовської АРСР «Умарина». 17.20 — В гостях у казки. Мультифільм «Чорна курка». «Скрина з секретом». 18.20 — «Жодного відстаючого». Про досвід роботи Воронежського заводу

синтетичного каучуку. 18.30 — Пам'ять. Теленарис про подвиг О. Матросова. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Спартак» — «Динамо» (Москва). 1 і 2 періоди. В перервах — чемпіонат світу з фігурного катання. Чоловіки. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Спартак» — «Динамо» (Москва). 3 період. 22.10 — Фільм «У компанії Макса Ліндера». 23.35 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Виробничі гімнастики. 10.45 — Спортивні телефільми. 11.40 — «Шкільний екран. 8 клас. Фізика. 12.10 — Худ. телефільм «Душісній Тобоскня». 1 і 2 сорії. 14.30 — Концерт гуртського ансамблю пісні й танцю. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт дитячої художньої самодіяльності. 16.50 — Далі школярів. «Орієнтир». 17.20 — «Трєс

3 10 по 13
березня
1983 року

поросят» Вистава театру ляльок. 18.00 — «Економіка повинна бути економічною». «Втрачені кіловати». Розповідь рейдової бригади. (Кіровоград). 18.15 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — «Срібні друзі». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Ю. Смуул. «Останній рейс «Фортуни». Вистава. 20.35 — Концерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Останній рейс «Фортуни». 22.25 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнатики. 8.15 — Док. фільм «Східці без поручнів». 8.35, 9.35 — Історія. 4 кл. 9.05, 12.35 — Англійська мова. 10.05 — Учень ПТУ. Астрономія. 10.35, 11.35 — Історія 7 кл. 11.05 — «Наш сад». 12.05 — Загальна біологія. 9 кл. 13.05 — І. Баль. По сторінках творів. 14.00 — Уроки хліба. Теленарис. 14.45 — С. Прокоф'єв. 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Док. телефільм «Від села до села». 18.40 — Міжнародні змагання із стрибків у воду «Весняні ластівки». 19.10 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. Мультифільм «Про Хому». 20.15 — «Це ви жете». 21.00 — «Час». 21.35 — Док. телефільми. 22.15 — Кубок СРСР з футболу. Фіналу.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Снігас Юрій Антонов. 9.10 — АБВГДейка. 9.40 — 11-й тираж «Спортлото». 9.50 — Для вас, батьки. 10.20 — Концерт Державного ансамблю танцю БРСР. 11.00 — Більше хороших товаришів. 11.30 — Академік В. І. Вернадський. 12.15 — Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселі». Пісні й танці Афганістану. 12.45 — Російський музей. Прикладне мистецтво стародавньої Русі. 13.15 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Жінки. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм — дітям. «Про що мовчала тайга». 16.05 — Очевидне — неймовірне. 17.05 — Бесіда політичного оглядача Ю. Летунова. 17.35 — Мультифільм «Шалопайки». 17.55 — Теленарис «Співдружність». 18.25 — Док. телефільм «А що у вас?». Про творчість Героя Соціалістич-

МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ М. Л. КРОПІВНИЦЬКОГО: 10 березня — «Сорочинський ярмарок» М. Старицького за М. Гоголем; 11 березня — «Титарівна» М. Кропивницького за Т. Г. Шевченком; 12 березня — «Гра на клавісній» Я. Стельмаха; 13 березня — «Обочина» М. Зарудного.

Початок спектаклів о 19.30 (13 березня — о 17.00 та 19.30). БУДИНОК КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КАЛІНИНА: 12 березня — кіножурнал «Росвєтні». Початок о 13.30. Концерт для юнітів мікрорайону о 17.30. Художній фільм «Трансильванія на дикому Заході» — о 18.20; 13 березня — географічний клуб «Глобус». Альманах кіноподорожі — о 11.30. Фільм для дітей «Це було у розвідці». Початок о 12.00 — Художній фільм «Трансильванія на дикому Заході» о 18.20.

ТЕАТР ЛЯЛЬОК: 10 березня — «Поросятко Чою» М. Туровера. Я. Мирсакова — о 10.00 та 14.00; 12, 13 березня — «Дід та акураель» В. Волоського (12.03 — о 14.00; 13.03 — о 12.00 та 14.00). СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕАТР «РЕЗОНАНС» (антвий зал педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна): 11 березня — «За двома зайцями» М. Старицького; 12 березня — «Історія одного кохання» Л. Тобольскі. Початок о 19.30.

ОЛЕКСАНДРІЯ БУДИНОК КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ШАХІН «СВІТЛОПІЛЬСЬКА»: 10, 11, 13 березня — гастролі Київського цирку. Початок о 19.30 (13.03 — о 14.00; 17.00; 19.30).

ної Праці письменника С. Михалкова. 19.25 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Спортивні танці. 21.00 — «Час». 21.35 — На екрані — кінокомедія «Волга-Волга». 23.15 — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Муз. фільм «У сонячному колі друзів». 11.25 — Науково-популярна програма «Імпульс». 12.00 — «Призначення побачення». Естрадно-розважальна програма. 12.30 — «Доброго вам здоров'я». 13.00 — М. Кропивницький. «Дай серцю волю, заведе в неволю». Вистава. 15.40 — «Атеїстичні діалоги». 16.10 — Для дітей. Худ. фільм «Веселе сновидіння, або сміх та сльози». 1 серія. 17.20 — «У майстерні художника». 17.45 — «Точка зору». 18.15 — «Пароль: «Дружба». 18.45 — «Скарби музеїв України». 19.00 —

«Актуальна камера». 19.30 — Телетурнір «Сонячні кларнети». Самодільні художні колективи Донецької та Кіровоградської областей. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження телетурніру «Сонячні кларнети». (Кіровоград на республіканське телебачення). 22.35 — Новини. 22.50 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Жінки. «Медін» (Одеса) — ЦСКА.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнатики. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.30 — Док. фільм «Прогнози на завтра». «Попереду — життя». 9.15 — Муз. передача «Ранкова пошта». 9.45 — Програма Свердловської студії телебачення. 10.55 — Міжнародні змагання із стрибків у воду «Весняні ластівки». 11.30 — Док. телефільм «Тасма війна проти розрядки». 12.30 — Міжнародні змагання з боротьби самбо пам'яті Харлампієва. 13.00 — І. Брайс. Вальси. 13.15 — Адреси молодих. 14.15 — «Сахаринський маяк». Телефільм із циклу «Подорож до Чехова». 15.15 — Музичний кіоск. 15.45 — Міжнародний огляд. 16.00 — Майстри оперної сцени. Про творчість Ф. Шаляпіна. Л. Собінова. А. Нейданової. 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — СКА. 19.15 — Супутник кінооглядач. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Здоров'я». 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт майстрів мистецтва у Колонному залі Будинку спілок.

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Док. телефільм «Городицька іграшка». 9.00 — Концерт народного танцювального ансамблю «Зебо» Держтелерадіо Таджикиської РСР. 9.30 — Будильник. 10.00 — Слуху Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — С. Михалков. «Пізнай». Фільм-вистава. 16.00 — Клуб мандрівників. 17.00 — Дієрела народної ініціативи. Передача 2 з циклу «Вирішуйтеся на місці». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Показові виступи. 21.00 — «Час». 21.35 — Година Великого символічного оркестру. 22.45 — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Телефільм. 11.20 — «Старт». 11.50 — «Вперед, орлята». 12.30 — «Ваш хід». Шахова програма. 13.15 — «Ви нам писали». Музична передача 14.00 — «Слава солдатам». 15.00 — Для дітей. Худ. телефільм «Веселі сновидіння, або сміх та сльози». 2 серія. 16.05 — «Пісня скликає друзів». 16.55 — «Народна творчість». 17.25 — Зустріч з театром. 18.30 — Концерт хору Укрїнського телебачення і радіо. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Кіноогляд «Резонанс». 20.25 — Вечірній концерт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Старомодна комедія». 22.05 — Новини. 23.20 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Жінки. «Іскра» (Ворошиловград) — «Медін» (Одеса).

▲ ЦТ (II програма)

17.30 — Міжнародні змагання з боротьби самбо пам'яті Харлампієва. 18.00 — Чемпіонат СРСР з хокею з м'ячем. «Старт» (Горький) — «Єнісей» (Красноярськ). 2 тайм. 18.45 — Майстри екрана. Вс. Пудовкін. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Людська Земля. Всесвіт. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Пізнай зустріч».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування

ОГОЛОШУЄ НАБІР СЛУХАЧІВ НА ЗОЧНІ ТА ВЕЧІРНІ ЧОТИРИМІСЯЧНІ КУРСИ ДЛЯ ВСТУПУ ДО ІНСТИТУТУ В 1983 РОЦІ

Заняття проводимуться тричі на тиждень, вечорами, за програмою вступних екзаменів. Для заоч-

ників працюватиме консултант.

Приймають осіб, які мають середню освіту, а також учнів 10-х класів, училищ, технікумів.

ДОКУМЕНТИ:

заяву на ім'я ректора, квитанцію про внесення плати за навчання (гроші 18 крб. за вечірню й 20 крб. — за заочне навчання).

надсилати поштою переказом на поточний рахунок КІСМу 14118 в міському управлінні Держбанку).

Прийом документів щодня, крім неділі, з 11 до 18 год., у суботу — з 9 до 14 год., за адресою: м. Кіровоград, пр. «Правди», 70-а, ауд. 511.

Ректорат.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарского, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 121. Тираж 55 500.

Газета виходить у півторці, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова сивадиництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.